

פרשת אמר תשע"ה

הרב ארי דוד קאהן
Israel Center
Adk1010@gmail.com

Rabbi Ari Kahn

<http://Rabbiarikahn.com>
<http://arikahn.blogspot.com>

1. ויקרא פרק כא, א-ט

(א) ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו :
(ב) כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו : (ג) ולאחותו הבתולה
הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא : (ד) לא יטמא בעל בעמיו להחלו : (ה) לא
יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת : (ו) קדשים יהיו
לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי ה' לחם אלהיהם הם מקריבם והיו
קדוש : (ז) אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדוש הוא
לאלהיו : (ח) וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדוש יהיה לך כי קדוש אני ה'
מקדשכם : (ט) ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף : ס

2. רמב"ן ויקרא פרשת אמור פרק כא פסוק ו

קדשים יהיו לאלהיהם - הקדושה היא הפרישות כאשר פירשתי בסדר של מעלה (לעיל
יט ב). יאמר, שאפילו במותר לישראל יהיו הכהנים פרושים, יבדלו מטומאת המתים
ונשואי הנשים שאינן הגונות להם בטהרה ובנקיות :

3. רבינו בחיי ויקרא פרשת אמור פרק כא פסוק ו

(ו) קדושים יהיו לאלהיהם. שיהיו פרושים אפילו מן הדברים המותרים לישראל
כטומאת המתים ונשואי זונה וחללה, כי הזונה היא שנבעלה לפסול לה כגון חייבי
כריתות או נתין או ממזר, וחללה היא שנולדה מחמשה פסולין שבכהונה, כגון בת
אלמנה מכהן גדול או בת גרושה מכהן הדיוט, שהרי כהן הדיוט לא הוזהר אלא בזונה
וחללה, אבל באלמנה מותר, וזהו שכתוב : (יחזקאל מד, כב) "והאלמנה אשר תהיה
אלמנה מכהן יקחו", כי יש מן הכהנים שמוותרין באלמנה וזהו כהן הדיוט, וטעם הזקף
קטן "שבאלמנה" מורה כן.

4. ויקרא פרק יט, א-ב

(א) וידבר ה' אל משה לאמר : (ב) דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים
תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם :

5. ויקרא פרק יח, ו

(ו) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני ה' : ס

6. ויקרא פרק יא, מג-מז

(מג) אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמאתם בם : (מד) כי
אני ה' אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם
בכל השרץ הרמש על הארץ : (מה) כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני : (מו) זאת תורת הבקמה והעוף וכל נפש החיה
הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ : (מז) להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין
החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל : פ

7. ויקרא פרק כב, א-יג

(א) וידבר ה' אל משה לאמר : (ב) דבר אל אהרן ואל בניו ויגזרו מקדשי בני ישראל ולא
יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני ה' : (ג) אמר אליהם לדתתיכם כל איש

אֲשֶׁר יִקְרַב מִכָּל זֶרְעֲכֶם אֶל הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדְּשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַה' וְטַמְּאוּ עֲלֵיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִלִּפְנֵי אֲנִי ה': (ד) אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צְרוּעַ אוֹ זָב בַּקֹּדְשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִנְגַּע בְּכָל טִמְאָה נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תִּצָּא מִמֶּנּוּ שְׂכַבְתָּ זָרַע: (ה) אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל שֶׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ אוֹ בְּאֲדָם אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ לְכָל טַמְּאוּתוֹ: (ו) נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בּוֹ וְטַמְּאָה עַד הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכַל מִן הַקֹּדְשִׁים כִּי אִם רָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם: (ז) וְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְיִטְהַר וְאַחֵר יֹאכַל מִן הַקֹּדְשִׁים כִּי לַחֲמוֹ הוּא: (ח) נִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא יֹאכַל לְטַמְּאָה בָּהּ אֲנִי ה': (ט) וְשִׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֵרֹתַי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלֵיו חֲטָא וּמִתּוֹ בּוֹ כִּי יִחַלְלֵהוּ אֲנִי ה' מִקְדָּשִׁים: (י) וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב כֹּהֵן וְשֹׁכֵר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ: (יא) וְכֹהֵן כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כִּסְפוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וְיִלְדֵי בֵיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ: (יב) וּבֵת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הוּא בְתֵרוּמַת הַקֹּדְשִׁים לֹא תֹאכַל: (יג) וּבֵת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמֶנָה וּגְרוּשָׁה וְזָרַע אִין לָהּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנַעֲוִירָה מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹאכַל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ: ס

8. ויקרא פרק יז, י-יט

(י) וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל דָּם וְנִתְתִּי פָנָי בַּנֶּפֶשׁ הַהֹאֲכֵלֶת אֶת הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֶתְּהָ מִקֶּרֶב עִמָּךְ: (יא) כִּי נֶפֶשׁ הַבֶּשֶׂר בַּדָּם הוּא וְאֲנִי נִתְתִּיו לָכֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי הַדָּם הוּא בַּנֶּפֶשׁ יְכַפֵּר: (יב) עַל כֵּן אֶמְרָתִי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֹאכַל דָּם: (יג) וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִצִּיד צִיד חַיָּה אוֹ עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וְשִׁפַּד אֶת דָּמוֹ וְכִסְהוּ בַּעֲפָר: (יד) כִּי נֶפֶשׁ כָּל בֶּשֶׂר דָּמוֹ בַּנֶּפֶשׁ הוּא וְאִמַּר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל בֶּשֶׂר לֹא תֹאכְלוּ כִּי נֶפֶשׁ כָּל בֶּשֶׂר דָּמוֹ הוּא כָּל אֲכָלְיוֹ יִכְרַת: (טו) וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נִבְלָה וְטִרְפָּה בְּאֶזְרַח וּבְגֵר וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטַמְּא עַד הָעֶרֶב וְיִטְהַר: (טז) וְאִם לֹא יְכַבֵּס וּבִשְׂרוֹ לֹא יִרְחַץ וְנָשָׂא עִוְנוֹ: פ

9. ויקרא פרק כב, יד-טז

(יד) וְאִישׁ כִּי יֹאכַל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה וַיִּסַּף חֲמִשִּׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת הַקֹּדֶשׁ: (טו) וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת קֹדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יָרִימוּ לַה': (טז) וְהִשְׂיֵאוּ אוֹתָם עֲוֹן אֲשֶׁמָּה בְּאֲכָלָם אֶת קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי ה' מִקְדָּשִׁים: פ

10. ויקרא פרק כב, לא-לג

(לא) וְשִׁמְרֹתֶם מִצְוֹתַי וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי ה': (לב) וְלֹא תִחַלְלוּ אֶת שֵׁם קֹדְשֵׁי וְנִקְדָּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה' מִקְדָּשְׁכֶם: (לג) הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לַהֲיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי ה': פ

11. שמות פרק יט, א-ו

(א) בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי: (ב) וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הַהָר: (ג) וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו ה' מִן הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל: (ד) אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְּפֵי נְשָׁרִים וְאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי: (ה) וְעַתָּה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְשִׁמְרֹתֶם אֶת בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ: (ו) וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלֶכֶת כְּהֵנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

12. יחזקאל פרק מד, ד-לא

(ד) וַיְבִיאֵנִי דֶרֶךְ שַׁעַר הַצָּפוֹן אֶל פְּנֵי הַבַּיִת וְאָרָא וְהִנֵּה מְלֵא כְבוֹד ה' אֶת בַּיִת ה' וְאֶפֶל אֶל פְּנֵי: (ה) וַיֹּאמֶר אֵלָי ה' בֶּן אָדָם שִׁים לְבָד וְרָאָה בְּעֵינַיִךְ וּבְאָזְנֶיךָ שָׁמַע אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אִתְּךָ לְכָל חֻקֹּת בַּיִת ה' וּלְכָל תּוֹרֹתָיו וְשָׁמַתְ לְבָד לְמַבּוֹא הַבַּיִת בְּכָל מוֹצְאֵי הַמִּקְדָּשׁ: (ו) וְאֶמְרָתְךָ אֶל מְרִי אֶל בַּיִת יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדַנִּי ה' רַב לָכֶם מִפְּלֵ תוֹעֲבוֹתֵיכֶם בַּיִת יִשְׂרָאֵל: (ז) בַּהֲבִיאְכֶם בְּנֵי נֹכַר עָרְלֵי לֵב וְעָרְלֵי בֶשֶׂר לַהֲיוֹת בְּמִקְדָּשִׁי לְחַלְלוֹ אֶת בַּיִתִּי בְּהַקְרִיבְכֶם אֶת לֶחֶם חֶלֶב וְדָם וַיִּפְרוּ אֶת בְּרִיתִי אֶל כָּל תוֹעֲבוֹתֵיכֶם: (ח) וְלֹא שִׁמְרֹתֶם מִשְׁמֵרֹת קֹדְשֵׁי וְתִשְׁמִימוּן לְשִׁמְרֵי מִשְׁמֵרֹתֵי בְּמִקְדָּשִׁי לָכֶם: (ט) כֹּה אָמַר אֲדַנִּי ה' כָּל בֶּן נֹכַר

עָרַל לֵב וְעָרַל בֶּשֶׁר לֹא יָבֹא אֶל מִקְדָּשֵׁי לֶכֶל בְּן נֶכֶר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (י) כִּי אִם הַלְוִיִּם אֲשֶׁר רָחֲקוּ מֵעַלֵי בְּתֻעוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תָּעוּ מֵעַלֵי אַחֲרֵי גְלוּלֵיהֶם וְנָשְׂאוּ עִוָּנִים: (יא) וְהָיוּ בְּמִקְדָּשֵׁי מִשְׁרָתִים פְּקֻדוֹת אֶל שְׁעָרֵי הַבַּיִת וּמִשְׁרָתִים אֶת הַבַּיִת הַמָּה יִשְׁחֲטוּ אֶת הָעֵלָה וְאֶת הַזֶּבַח לָעֵם וְהָמָה יַעֲמְדוּ לִפְנֵיהֶם לְשָׂרְתָם: (יב) יַעַן אֲשֶׁר יִשְׁרָתוּ אוֹתָם לִפְנֵי גְלוּלֵיהֶם וְהָיוּ לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִכְשׁוֹל עֹוֹן עַל כֵּן נִשְׂאָתִי יָדַי עֲלֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי ה' וְנָשְׂאוּ עִוָּנִים: (יג) וְלֹא יִגְשׁוּ אֵלַי לִכְהֹן לִי וְלִגְשֹׁת עַל כָּל קִדְשֵׁי אֶל קִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים וְנָשְׂאוּ כָּל־מִתְנָתָם וְתוֹעֵבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ: (יד) וְנָתַתִּי אוֹתָם שְׁמָרִי מִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת לְכָל עֲבֹדָתוֹ וְלִכְלֵל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בּוֹ: פ (טו) וְהִכְהַנִּים הַלְוִיִּם בְּנֵי צְדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשֵׁי בְּתֻעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַלֵי הַמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשָׂרְתָנִי וְעֲמְדוּ לִפְנֵי לְהַקְרִיב לִי חֶלֶב וְדָם נְאֻם אֲדֹנָי ה': (טז) הַמָּה יָבֹאוּ אֶל מִקְדָּשֵׁי וְהָמָה יִקְרְבוּ אֶל שְׁלַחְנֵי לְשָׂרְתָנִי וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶתִי: (יז) וְהָיָה בְּבֹאֵם אֶל שְׁעָרֵי הַחֲצַר הַפְּנִימִית בְּגֵדֵי פִשְׁתִּים יִלְבְּשׁוּ וְלֹא יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צִמּוֹר בְּשָׂעָרֵי הַחֲצַר הַפְּנִימִית וּבֵיתָהּ: (יח) פְּאָרֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל רֵאשִׁים וּמִכְנָסֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל מְתְנֵיהֶם לֹא יַחְגְּרוּ בַיָּזַע: (יט) וּבְצִאֲתָם אֶל הַחֲצַר הַחִיצוֹנָה אֶל הַחֲצַר הַחִיצוֹנָה אֶל הָעָם יִפְשְׁטוּ אֶת בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר הַמָּה מִשְׁרָתָם בָּם וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בְּלִשְׁכַת הַקִּדְשׁ וְלִבְשׁוּ בְּגָדִים אַחֲרִים וְלֹא יִקְדְּשׁוּ אֶת הָעָם בְּבִגְדֵיהֶם: (כ) וְרֵאשִׁים לֹא יִגְלְחוּ וּפְרַע לֹא יִשְׁלַחוּ כְּסוּם יִכְסְמוּ אֶת רֵאשֵׁיהֶם: (כא) וַיִּין לֹא יִשְׁתּוּ כָּל כֹּהֵן בְּבֹאֵם אֶל הַחֲצַר הַפְּנִימִית: (כב) וְאַל־מִנְהָ וּגְרוּשָׁה לֹא יִקְחוּ לָהֶם לְנָשִׁים כִּי אִם בְּתוּלַת מְזֻרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהָאֱלֻמִּנָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה אֱלֻמִּנָה מִכֶּהֵן יִקְחוּ: (כג) וְאֶת עַמִּי יִירוּ בֵּין קִדְשׁ לְחַל וּבֵין טָמֵא לְטָהוֹר יוֹדְעִים: (כד) וְעַל רֵיב הַמָּה יַעֲמְדוּ לְמִשְׁפָּט בְּמִשְׁפָּטֵי יִשְׁפָּטוּהוּ וְאֶת תּוֹרָתִי וְאֶת חֻקֹּתַי בְּכָל מוֹעֲדֵי יִשְׁמְרוּ וְאֶת שְׁבֻתוֹתַי יִקְדְּשׁוּ: (כה) וְאֶל מַת אָדָם לֹא יָבֹאוּ לְטָמְאָהּ כִּי אִם לְאֵב וְלֵאֵם וּלְבָן וּלְבַת לְאֵח וּלְאֵחוֹת אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה לְאִישׁ יִטְמָאוּ: (כו) וְאַחֲרֵי טְהָרְתוּ שְׁבַעַת יָמִים יִסְפְּרוּ לוֹ: (כז) וּבַיּוֹם בָּאוּ אֶל הַקִּדְשׁ אֶל הַחֲצַר הַפְּנִימִית לְשָׂרְתָת בְּקִדְשׁ יִקְרִיב חֲטָאתוֹ נְאֻם אֲדֹנָי ה': (כח) וְהִיְתָה לָהֶם לְנַחֲלָה אֲנִי נִחְלַתְם וְאַחֲזָה לֹא תִתְּנוּ לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אֲחֻזְתְּם: (כט) הַמִּנְחָה וְהַחֲטָאת וְהָאֵשֶׁם הַמָּה יֹאכְלוּם וְכָל חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יִהְיֶה: (ל) וְרֵאשִׁית כָּל בְּפֹרֵי כָל וְכָל תְּרוּמַת כָּל מִכָּל תְּרוּמוֹתֵיכֶם לְכֹהֲנִים יִהְיֶה וְרֵאשִׁית עֲרֹסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לְכֹהֵן לְהַנִּיחַ בְּרֻכָה אֶל בֵּיתְךָ: (לא) כָּל נִבְלָה וְטֹרֶפֶה מִן הָעוֹף וּמִן הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ הַכֹּהֲנִים: פ

13. רמב"ן שמות פרק מ פסוק לד

(לד) ויכס הענן את אהל מועד - אמר כי הענן יכסה את האהל מכל צד והוא מכוסה וטמון בו. וכבוד ה' מלא את המשכן - כי תוכו מלא הכבוד, כי הכבוד שוכן בתוך הענן תוך המשכן, כענין שנאמר בהר סיני (לעיל כ יח) אל הערפל אשר שם האלהים. ואמר כי לא יכול משה לבא אל אהל מועד אפילו אל הפתח, מפני שהיה הענן מכסה אותו ולא היה רשאי לבא בתוך הענן. ועוד, כי המשכן מלא כבוד ה' ואיך יכנס בו. והטעם, שלא יבא שם בלא רשות, אבל יקרא אותו ויבא בתוך הענן כאשר עשה בהר סיני ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן (לעיל כד טז), ואמר ויבא משה בתוך הענן (שם יח). ועל דרך הפשט, בעבור שנאמר וידבר ה' אליו מאהל מועד (ויקרא א א) לא נכנס משה למשכן, אבל קרא אותו מאהל מועד ועמד פתח אהל מועד וידבר אליו:

14. שמות פרק כה, ח-כב

(ח) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם: ... (כא) וְנָתַתְּ אֶת הַכִּפְרֹת עַל הָאָרֶץ מִלְּמַעְלָה וְאֶל הָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת הַעֲדוֹת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ: (כב) וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שֵׁם וְדַבַּרְתִּי אֵתְךָ מֵעַל הַכִּפְרֹת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרָבִים אֲשֶׁר עַל אַרְוֹן הַעֲדוֹת אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ

15. ישעיהו פרק ב, א-ג

(א) הַדְּבָר אֲשֶׁר חָזָה יִשְׁעִיהוּ בֶן אָמוֹץ עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: (ב) וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה' בְּרֵאשׁ הַהָרִים וְנָשָׂא מִגְבְּעוֹת וְנִהְרֹוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם: (ג) וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר ה' אֶל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנֹו מִדְרָכָיו וְנִלְכְּה בְּאַרְחֻתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדִבְרַ ה' מִירוּשָׁלַם:

16. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כח עמוד ב

היה רוכב על החמור - ירד ויתפלל, ואם אינו יכול לירד - יחזיר את פניו, ואם אינו יכול להחזיר את פניו - יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים. היה מהלך בספינה או באסדה - יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים.

17. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ל עמוד א

תנו רבנן, סומא ומי שאינו יכול לכוון את הרוחות, יכוין לבו כנגד אביו שבשמים שנאמר, (מ"א ח) "והתפללו אל ה' אלהיהם", הנה עומד בחוץ לארץ, יכוין לבו כנגד ארץ ישראל, שנאמר, (שם) "והתפללו אליך דרך ארץ"; היה עומד בארץ ישראל - יכוין את לבו כנגד ירושלים, שנאמר: והתפללו אל ה' דרך העיר אשר בחרת; היה עומד בירושלים - יכוין את לבו כנגד בית המקדש, שנאמר: והתפללו אל הבית הזה; היה עומד בבית המקדש - יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים, שנאמר: והתפללו אל המקום הזה; היה עומד בבית קדשי הקדשים - יכוין את לבו כנגד בית הכפורת; היה עומד אחורי בית הכפורת - יראה עצמו כאילו לפני הכפורת; נמצא: עומד במזרח - מחזיר פניו למערב, במערב - מחזיר פניו למזרח, בדרום - מחזיר פניו לצפון, בצפון - מחזיר פניו לדרום; נמצאו כל ישראל מכוונים את לבם למקום אחד. אמר רבי אבין ואיתימא רבי אביןא, מאי קרא, (שיר ד) "כמגדל דויד צנארה בניו לתלפיות". תל, שכל פיות פונים בו:

18. מלכים א פרק ח פסוק מד

כי יצא עמך למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל ה' דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר בנתי לשמך:

19. שיטה מקובצת מסכת ברכות דף ל עמוד א

נמצא עומד במזרח. פירוש שעומד במזרח של ארץ ישראל שהוא מזרחו של עולם נמצא שאחוריו לארץ ישראל. מה יעשה מחזיר את פניו למערב העולם שהוא מערב ארץ ישראל נמי ונמצאו פניו כנגד ארץ ישראל. וכן מי שעומד בדרום ארץ ישראל שהוא דרום העולם מחזיר את פניו לצפון העולם כנגד ארץ ישראל וכן כולם. נמצאו כל ישראל מכוונים את לבם כנגד מקום אחד שהוא ארץ ישראל שבה ירושלים ובית המקדש תל שהכל פונים לו והיינו בית קדש הקדשים:

20. בראשית פרק כח, יב-טז

(יב) ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: ... (טז) וייקץ יעקב מעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי:

21. בראשית פרק כב, א-ה

(א) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: (ב) ויאמר קח נא את בנדך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: (ג) וישכם אברהם בבקר ויחבל את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: (ד) ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: (ה) ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם:

22. שמות פרק כ, טו

(טו) וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השפר ואת הקר עשו וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק:

23. רש"י בראשית פרק כב פסוק ד

וירא את המקום - ראה ענן קשור על ההר:

24. קהלת רבה (וילנא) פרשה ט

ר' עזריה בשם ר' יהודה בר סימון פתר קרייה באברהם אבינו, כשאמר לו הקדוש ברוך הוא (בראשית כ"ב) קח נא את בנך את יחידך ביום הראשון לא ראה כלום ולא בשני, ביום השלישי מה כתיב בו (שם/בראשית כ"ב/) וירא את המקום מרחוק, מה ראה, ראה ענן קשור על ההר, אמר דומה שזה ההר שאמר לי הקדוש ברוך הוא להעלות את יצחק בני עליו אמר לו יצחק בני רואה אתה מה שאני רואה, אמר לו הן, אמר לו מה אתה רואה אמר לו ענן קשור על ההר, אמר לאליעזר ולישמעאל נערי רואים אתם כלום, אמרו לאו, אמר הואיל ואין אתם רואים כלום והחמור אינו רואה כלום (שם/בראשית כ"ב/) שבו לכם פה עם החמור עם דומין לחמור,

25. שמות פרק ד, כא-כב

(כא) ויאמר ה' אל משה בלקחך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: (כב) ואמרתי אל פרעה כה אמר ה' בני בכרי ישראל:

26. שמות פרק ה, א-ב

(א) ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר ה' אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: (ב) ויאמר פרעה מי ה' אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח: